
Už párkrát se mi zdálo, že oštěp letí hodně daleko

Už párkrát se mi zdálo, že oštěp letí hodně daleko

Úspěšná kariéra oštěpařky Ireny Šedivé se kupodivu začala psát po evropském šampionátu pro atlety do 23 let ve finském Tampere v roce 2013, na němž nepostoupila z kvalifikace. Právě toto zklamání se stalo impulzem pro radikální změnu. Téměř bez rozmyšlení kývla na nabídku amerického lovce talentů a rozhodla se sbírat zkušenosti v USA a studovat mezinárodní vztahy na univerzitě ve Virginii. V roce 2015 si z univerziády v Jižní Koreji odvezla bronz. K tomu získala ve Spojených státech hned dvakrát univerzitní mistrovský titul. Po čtyřech letech za oceánem následoval návrat do ČR, na Fakultě sociálních věd UK se rozhodla pro magisterský studijní program Mezinárodní teritoriální studia. Vloni se stala součástí tréninkové skupiny Jana Železného a podařilo se jí splnit limit pro účast na ME v Berlíně. Tam postoupila do finále...

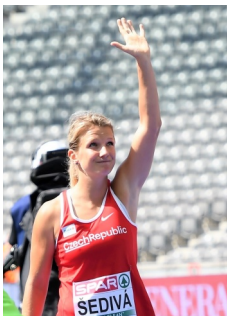

Vaše rozvíjející se sportovní kariéra vypadá přímočaře a mohlo by se zdát, že ji nic nekomplikovalo. Vidíte to taky tak?

Přinesla mi opravdu hodně. Především mi umožnila studovat bakalářský obor v zahraničí a zároveň být zabezpečená. Momentálně se díky atletice mohu věnovat tomu, co mě baví, pracovat na sobě a zároveň bez starostí studovat. Takže z mé osobní perspektivy rozhodně ano. Nicméně aby všechny tyto příležitosti měly smysl, věřím, že musím své výsledky ještě posunout a, snad to nebude znít příliš omšele, „splatit“, co do mě bylo investováno.

Co mělo hlavní podíl na vašem návratu do ČR?

Po studiu se v USA nabízí spousta pracovních možností. Řada mých kolegů podlehla, ale já měla vždy sen se ještě do Čech vrátit. Hlavním lákadlem bylo získat magisterský titul z české univerzity a především se ještě pokusit něco dokázat v atletice.

Kde (v ideálních představách) vidí oštěpařka Irena Šedivá Irenu Šedivou za dejme tomu pět let?

Za pět let se budou konat olympijské hry v Paříži, to mi bude 32 let, přála bych si mít namířeno právě tam. Budu ve věku, v němž už dává smysl zvažovat konec sportovní kariéry a začít něco nového. Pokud by se mi podařilo na olympijských hrách uspět, považovala bych svou atletickou misi za splněnou a těšila bych se na budování kariéry nové.

A profesně třeba za dvacet let?

Bakalářský titul mám v oboru mezinárodních vztahů se zaměřením na světovou politiku, jako vedlejší obor jsem poté zvolila studium kultury a náboženství. Pro témata, kterými jsem se v rámci studia zabývala a zabývám, pociťuji nadšení a zápal. Proto věřím, že jsem si zvolila správně a za dvacet let se budu realizovat v profesi, ke které momentálně mířím,

ale konkrétně ji ještě neznám. Je pro mě důležité, aby vše, co budu dělat, dávalo smysl na jiné než osobní úrovni. Věřím, že smysl mi přinese jen taková práce, kde budu moci přispět ke spokojenější společnosti.

Letos se vám podařilo překonat magickou metu šedesát metrů. Světový rekord Bary Špotákové je ale ještě o více než dvanáct metrů dále. Kdy jej překonáte?

K Bářiným fyzickým možnostem a i jejímu světovému rekordu cítím velikou pokoru, proto odpovědět nedokážu. Nicméně udělám vše pro to, abych dosáhla svého absolutního výkonu, ideálně na ME, MS nebo OH. Teprve pak bude mít má dosavadní práce smysl.

Máte sny, ve kterých házíte oštěpem?

Ano, mám. V devadesáti procentech to dopadá strašně (smích), upadnu, hodím deset metrů, nebo jednoduše hodit nedokážu. Ale už se mi párkrát zdálo, že oštěp letí daleko, a to byl moc pěkný sen.

soustředění v Jižní Africe. Zkuste popsat jeden z tréninkových dnů...

Zastihla jsem vás na

Jsme zde tři měsíce, takže je důležité najít si režim, ze kterého se člověk „nezblázní“, je to nekonečná rutina. Já osobně se vždy ráno na terase protáhnu nebo zacvičím jógu. Následuje rychlosnídaně s kávou. Dopolední část tréninků je často náročná – rychlost, odrazy nebo překážky. Po tréninku následuje regenerace nohou ve studené vodě a pak příprava oběda; někdy to za to stojí, jindy je to spíše za trest (smích). Před odpoledním tréninkem je chvilka na čtení, školu nebo nějaký ten film. Po odpočinku si zacvičíme s fyzioterapeutem, aby se eliminovala případná zranění. Odpoledne probíhá trénink techniky nebo jdeme do posilovny. Potom už si zasloužíme saunu, masáž a vyrazíme někam do města na večeři. Den tu strašně rychle uteče a člověk má někdy pocit, že ani nestihl všechno, co chtěl. Ale snad se v sezóně ukáže, že jsem přeci jen něco stihla...

Irena Šedivá obdržela Mimořádnou cenu rektora za reprezentaci univerzity i České republiky.